

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 22. februar 1989

i sag 54/87, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (*)

(Egne indtægter — morarenter — fastlæggelse af fordringer — berigtigelse)

(89/C 75/07)

*(Processprog: italiensk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)*

I sag 54/87, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: John Forman og Eugenio de March) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: Luigi Ferrari Bravo, bistået af avvocato dello Stato Oscar Fiumara), angående en påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik ikke har overholdt forpligtelser, der påhviler den i henhold til EØF-Traktaten, idet den:

— har afvist at betale morarente, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2891/77 af 19. december 1977 om gennemførelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter (EFT nr. L 336 af 27. 12. 1977, s. 1); disse morarenter var skyldige på grund af en fejlagtig klassificering af visse toldbeløb i de første tre måneder af 1980

— ikke har tilstillet Kommissionen de oplysninger, der var nødvendige for at beregne morarente som følge af den samme fejl i månederne maj og juni 1980, og

— ikke har meddelt Kommissionen, om og hvornår tilsvarende fejlagtige klassificeringer var foretaget og eventuelt berigtiget inden den 1. januar 1980

har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene T. F. O'Higgins og F. Grévisse, dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, M. Diez de Velasco og M. Zuleeg, generaladvokat: M. Darmon og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 22. februar 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Italienske Republik har ikke overholdt sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den har afvist at betale morarente, jf. artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 2891/77 af 19. december 1977 om gennemførelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter, som var skyldige på grund af fejlagtig bogføring af visse toldbeløb i januar, februar og marts 1980.

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 28. februar 1989

i de forenede sager 100/87, 146/87 og 153/87, Rosa Basch m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (*)

(Tjenestemænd — udvælgelsesprocedure — adgang til prøverne nægtet)

(89/C 75/08)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)*

I de forenede sager 100/87, 146/87 og 153/87, Rosa Basch m.fl., tjenestemænd og midlertidigt ansatte ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Catherine Wolter, enke efter Brandenbourger, 4, rue Lemire, og Giuseppe d'Elcio, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 18a, rue des Glacis, samt Hélène Goyens de Heusch, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Yvette Hamilius, 11, bd. Royal, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Dimitrios Gouloussis) angående en påstand om annullation af de af udvælgelseskomiteén i udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 truffne afgørelser om ikke at give sagsøgerne adgang til udvælgelsesprøven samt i sag 100/87 fortolkning af Domstolens domme af 11. marts 1986 i sagerne 293/84 og 294/84 (Sml. s. 967

(*) EFT nr. C 80 af 27. 3. 1987.

(*) EFT nr. C 148 af 6. 6. 1987 og EFT nr. C 159 af 17. 6. 1987.

og s. 977), har Domstolen (Fjerde Afdeling) sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne C. N. Kakouris og M. Díez de Velasco, generaladvokat F. Jacobs og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 28. februar 1989 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Den af udvælgelseskomiteén i udvælgelsesprøve KOM/B/2/82 truffne afgørelse om ikke at give sagsøgerne adgang til udvælgelsesprøven, som meddeltes samtlige sagsøgere ved enslydende skrivelse af 12. februar 1987, annulleres.*
2. *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 26. januar 1989

i sag 259/88, Ursula Godfroy mod De Europæiske Fællesskabers Domstol (*)

(Formaliteter)

(89/C 75/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 259/88, Ursula Godfroy, født Wagner, tjenestemand ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, Hagsfelder Weg 5, 7513 Blankenloch, Forbundsrepublikken Tyskland, ved advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Bieber, 83, bd. G. D. Charlotte, mod De Europæiske Fællesskabers Domstol (befuldmægtiget Francis Hubeau, bistået af advokat Denis Waelbroek, Bruxelles) angående en påstand om sagsøgerens genindtræden i en stilling efter udløbet af sagsøgerens tjenestefrihed af personlige årsager den 15. september 1972, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformand T. Koopmans, dommerne C. N. Kakouris og Díez de Velasco, generaladvokat F. Jacobs og justitssekretær J.-G. Giraud, den 26. januar 1989 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagen afvises.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

(*) EFT nr. C 269 af 18. 10. 1988.

Sag anlagt 3. februar 1989 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag 29/89)

(89/C 75/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. februar 1989 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved den befuldmægtigede Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremliis, Wagner-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EØF-Traktatens artikel 30 og artikel 4 i Rådets direktiv 83/189/EØF (*) ved at pålægge uberettigede restriktioner for omsætning og brug af forbindelsesstykker af aduceret gråt støbejern og ved ikke at give Kommissionen meddelelse om udkastet til standarden UNI 5192/86.
- Den Italienske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Den italienske ordning for omsætning og brug af forbindelsesstykker af aduceret støbejern udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion, da den om ikke reelt påtvinger, så dog begunstiger anvendelsen af forbindelsesstykker af hvidt støbejern (som traditionelt fremstilles i Italien) i forhold til forbindelsesstykker af gråt støbejern (som fremstilles i de øvrige medlemsstater). Det fremgår af de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, at forbindelsesstykker af aduceret gråt støbejern ydes tilsvarende garantier for sikkerhed, afkast, holdbarhed og pålidelighed som forbindelsesstykker af aduceret hvidt støbejern, idet begge former for støbejern kan anvendes til de samme formål (jf. herved eksempelvis også den tyske standard DIN 2950/83, den franske standard NF E 29-801 og den internationale standard ISO 49/83).
- Standarden UNI 5192/86, som svarer til den internationale standard ISO 49/83, men indeholder visse ændringer og udeladelser i forhold til denne, burde allerede være blevet meddelt Kommissionen på det tidspunkt, da standarden var udfærdiget i udkast.

(*) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.